UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

9 Non benè sejuncta connubia prisca reformes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

nam generationem in matrimonio ſunt inventi, ſi neſcientes fuerint, & jam multa curricula annorum ſint revoluta, ita ut filios habeant, in ſexto qui inventi ſunt, aut fortaſſe in quinto, hujuſmodi non ſeparentur, donec nos Domino permittente, ore ad os loquamur. Hoc autem duo ſecundùm indulgentiam, non ſecundùm imperium. Qui verò de his duobus gradibus novas contraxiſſe nuptias videntur, id eſt, infra anni coronam, modis omnibus ſeparentur. De cætero verò generalia per omnem provinciam ſtatuta percurrentia taliter firmentur, ut nullus audeat deinceps tale ſcelus perpetrare: & qui fecerint, ſine retractationis miſericordia acrioribus puniti ultionibus ſeparentur. Hi verò, qui propinquas ſanguinis uxoris ſuæ in matrimonio ſibi ſociaverunt, ſicut jamdudum vobis ſcripſimus, qui eodem gradu inventi ſunt, ſeparentur: aut ſuſpendatur eorum cauſa, uſque dum nos in ſimul Domino auxiliante conveniamus. *Idem.* ¶ De 1 his, qui poſt mortuas uxores, ſecundas nuptias contrahere voluerunt, juſtè, & honeſtè, & rationabiliter proſpeximus ab earum conſanguineis uſque ad quartum gradum genealogiæ abſtinere. Hoc nos ſecundùm indulgentiam ſanctæ matris eccleſiæ mitius prælibavimus. Cæterùm juxta 2 ſæcularium legum cenſuram dignis coërcitionibus, gravibusque diſciplinæ inventionibus *a* hæc omnia mala & illicita modis omnibus reſecanda ſunt, ut in futuro deinceps tempore cuncta quieſcant.

1 ¶ De his, qui] *In Polycarpo hæc verba ſunt ex eodem Gregorio, ſed habentur conjunctè cum c. de affinitate. ſupr. q. 2. & 3. & proximè antecedunt huic capitulo, de gradibus.*

2 ¶ Juxta ſæcularium] *De pœna inceſtorum eſt in novella 12. Juſtiniani, & in Capitul. l. 7. c. 432. & 435. & in adjectis, cap. 124. & 127.*

C. II. ¶ *In quarto & quinto gradu qui conjuncti inventi fuerint, ſeparentur.*

Idem *Felici Meſſanæ civitatis Epiſcopo.*

HÆc *b* ſalubriter præcavenda ſancimus, ne quis fidelium propinquam ſanguinis ſui, uſquequò affinitatis lineamenta generis ſucceſſione cognoſcuntur, matrimonio ſibi deſideret copulare: ſed 1 ſicut à majoribus noſtris definitum eſt, ita modis omnibus obſervetur: quoniam uſque ad ſeptenarium numerum parentelæ, nulli unquam copulam contrahere licentiam damus, his videlicet, qui ex patre & matre conſanguinitatis parentela deſcendunt. Qui autem, & quæ in quarto, vel in quinto gradu conjuncti inventi fuerint, ſeparentur: quoniam ſcriptum eſt; *c* [Omnis homo ad proximam ſanguinis ſui non accedet, ut revelet turpitudinem ejus.] & iterùm: [Anima, quæ fecerit quippiam ex iſtis, peribit de medio populi ſui.] Sanè quibus 2 conjunctio interdicitur illicita, habebunt ineundi conjugii melioris libertatem.

Niſi 3 in eodem crimine uſq; ad mortem alterius eorum contumaciter perſeveraverint.

¶ *Integrum caput,* Hæc ſalubriter. *ut eſt apud Gratianum, etiam ab Anſelmo citatur ex Gregorio. In Polycarpo autem ſequitur poſt c. Pyſtacium. ſupr. 30. q. 3. attributum Zachariæ. In Concilio Tolet. II. c. 5. quod referunt Burchardus & Ivo, habentur cætera hujus c. verba, præter ea quæ indicabuntur.*

1 ¶ Sed ſicut] *Hæc uſq; ad verſic.* Separentur. *abſunt à concilio, Burchardo & Ivone.*

2 ¶ Sanè quibus] *Hæc in concilio impreſſo non habentur: quamvis apud Burchardum & Ivonem ponuntur conjunctè cum ſuperioribus. Leguntur autem in Agathenſi, & Epaunenſi, Turonenſi 2. & in Capitularibus adjectis, ſed aliqua cum varietate, ut eſt notatum ſuprà ead. q. 2. & 3. de inceſtis.*

3 ¶ Niſi in eodem] *Hæc nuſquam ſunt inventa, & viſa ſunt Gratiani. Quod indicat ille loquendi modus.* Vnde in Aurelian. concilio.

C. III. ¶ *Non ducunt uxores, qui uſq; ad mortem alterius in inceſtu perſeveraverint.*

Vnde in Aurelianenſi concilio.

INceſtuoſi *a*, dum in ipſo deteſtando atque nefando ſcelere manent, non inter fideles Chriſtianos, ſed inter gentiles, aut catechumenos habeantur: id eſt, cum Chriſtianis non ſumant cibum nec potum, ſed ſoli faciant hoc; non oſculentur, nec ſalutentur ab eis. Et ſi ſuis ſacerdotibus inobedientes extiterint, & à tam nefando ſcelere ſe ſegregare, atque ad publicam pœnitentiam redire noluerint, inter eos habeantur, qui ſpiritu periclitantur immundo, vel etiam inter eos de quibus per ſe veritas ait: [Si te *b* non audierit, ſit tibi ſicut ethnicus & publicanus.] Et 1 ſi alter eorum morte præventus fuerit, alter, quamdiu vivit, graviter pœniteat, & ſine ſpe conjugii maneat.

Hoc Burchardus etiam & Anſelmus citant ex Aurelianenſi, & aliquid ad hanc rem faciens habetur ex Aurelianenſi 3. c. 10. ſicut etiam in Agathenſi, c. 61. ex quo videtur citare Ivo. Sed longè magis cum hoc capite concordat c. 4. Concilii Ilerdenſis, relatum ſuprà ead. quæſt. 2. & 3. De iis, qui inceſti. Eadem autem planè verba leguntur l. 7. Capit. c. 433. & in adjectis, c. 125. exceptis tamen iis, quæ indicabuntur.

1 ¶ Et ſi alter eorum] *Hæc non ſunt in Capitularibus indicatis, ſed horum loco habentur iſta.* Nam cum fidelibus non debent orare, neque in eccleſiam intrare, ſed ad januam eccleſiæ excubare, & intrantibus in eam, & exeuntibus ex ea, vultu in terram proſtrato veniam poſtulare, &, ut pro ſe orare non dedignentur, flagitare, & lachrymis profuſis, vultu contrito, atque humiliato ſpiritu ſemper omnibus apparere uſque ad ſatisfactionem eccleſiæ, & proprii Epiſcopi canonicam reconciliationem manere, & ad priſtinum inceſtum nunquam redire, nec ſæcularia negotia exercere, nec placitis, aut accuſationibus & teſtimoniis intereſſe, ſed crebris ſacerdotum precibus, manusque Pontificis proprii impoſitionibus, & eleemoſynarum largitionibus, atque cæterorum bonorum hominum *c* exhibitionibus expurgari, ſanarique oportet.

Hac auctoritate, qui in quarto, vel in quinto gradu conſanguinitatis conjuncti inventi fuerunt, ab eccleſia ſeparari jubentur.

QVÆSTIO IX.

1 ps VNde quæritur, *ſi eccleſia fraude teſtium, aut ignorantia eorum decepta aliquos ſeparaverit, qui poſt ſeparationem alia conjugia contraxerunt, ſi poſtea deprehenſa fuerit calliditas, vel falſa opinio teſtium, an priora conjugia ſint redintegranda. Quod fieri non poſſe argumentis & auctoritate probatur. Sententia namq; niſi per appellationem intra terminum lege conſtitutum relevata fuerit, irrevocabile robur obtinebit. Hinc etiam B. Gregorius ſcribit, dicens.*

C. I. ¶ *Quæ rationabiliter deciſa ſunt, mutari non expedit.*

OMnibus *d* modis eccleſiaſticæ diſciplinæ vel moderationi conveniens eſt, ut quæ rationabiliter ordinata fuerint, vel deciſa, nulla in poſterum debeant refragatione turbari.

¶ *In vulgatis Gratiani codicibus tribuebatur B. Auguſtino. Reſtitutum eſt B. Gregorio ex aliquot vetuſtis exemplaribus & Anſelmo. At ſuprà 25. quæſt. 2. c. eccleſiaſticæ. hoc idem citatur ex Gregorio, apud quem legitur eiſdem penè verbis, lib. 7. indict. 2. epiſt. 60.*

a *al. interdictionibus.* b *In Concil. Tolet. 2. c. 9. Polyc. ibid. Anſ. l. 11. c. 33. Burch. l. 7. c. 6. Ivo p. 9. c. 42.* c *Levit. 18.*

a *Capit. l. 7. c. 433. & in adjectis, c. 125. Anſ. l. 11. c. 9. Bur. l. 7. c. 3. Ivo p. 9. c. 41.* b *Matth. 18.* c *fortaſſe operum.* d *25. q. 2. eccleſiaſtica. Anſ. l. 3. c. 9.*

C. II. ¶ *Quæ utiliter deciſa ſunt, à ſucceſſoribus roborentur, à temerariis præſumpta reſecentur.*

Item Stephanus Papa V. *Paulo Epiſcopo Placentino.*

LOci noſtri conſideratio nos admonet rationis auctoritate, quæ à prædeceſſoribus noſtris utiliter deciſa fuerint, roborare: & quæ à temerariis præſumpta fuerint, in promptu nihilominus ulciſci. Reum quippe *a* ante conſpectum divini judicis ſe noverit eſſe, qui nititur utiliter finita reſcindere, ac roborata quolibet auſu violare. Eccleſiaſtici quippe *b* vigoris ordo confunditur, ſi aut temerè illicita præſumantur, aut non conceſſa impunè tententur. Proinde ſi negligenter ea, quæ malè uſurpantur, omittimus, exceſſus viam proculdubiò aliis aperimus.

¶ *Sententia hujus capitis, & multa etiam verba ſumpta ſunt ex B. Gregorio lib. 7. indict. 1. epiſt. 13. & 28.*

Quia ergo ſententia hæc rationabiliter data eſt, nec per appellationem intra certum terminum relevata, apparet, quòd nequaquam priora conjugia ſunt redintegranda. His ita reſpondetur: Aliud eſt ſententiam reſcindere, & rationabiliter deciſa turbare; atq; aliud, quæ per ſubreptionem obveniunt, deprehenſa corrigere: ſuum namq; errorem cuiq; corrigere licet, atq; ideò, quæ à quolibet illicitè committuntur, ſive à prædeceſſoribus admiſſa inveniuntur, in melius revocari oportet. Porrò illicitè uxor à viro ſuo ſeparata eſt, & illo vivente alii copulata, cùm Dominus ſolius fornicationis cauſa à viro ſuo uxorem ſeparari jubeat. Sicut ergo ſi aliqua, cujus vir putaretur defunctus, alicui copularetur, & qualibet occaſione interveniente, ab ejus conſortio diſcederet, quamvis judicio eccleſiæ cogatur redire ad eum, quem reliquerat, tamen, ſi c *poſt triennium virum, qui mortuus putabatur, redire contigerit, priora conjugia redintegrabuntur: ſicut cùm deprehenduntur non fuiſſe conſanguinei, qui cauſa conſanguinitatis ab invicem ſeparati ſunt, prioris conſortii fœdera ſunt reparanda.*

2 pars. *Quòd autem quæ illicitè admittuntur, vel admiſſa inveniuntur, corrigenda ſint; vel quòd ſententia etiam Romanæ ſedis in melius commutari valeat, auctoritate Hilarii Papæ, & Nicolai monſtratur.*

C. III. ¶ *Corrigendum eſt, quod illicitè admittitur, aut à prædeceſſoribus admiſſum invenitur.*

Ait namq; Hilarius *Epiſcopus urbis Romanæ ſynodo præſidens, cap. 4.*

QVod *d* quis commiſit illicitè, aut à prædeceſſoribus ſuis invenit admiſſum; ſi proprium periculum vult vitare, damnabit. Nos enim in nullo volumus ſeveritatem ultionis exercere: ſed qui in cauſis Dei, vel contumacia, vel aliquo *e* exceſſu deliquerit, aut ipſe, quod perperam fecit, abolere noluerit, in ſe quidquid in alio non reſecuerit, inveniet. Quod ut deinceps poſſit tenacius cuſtodiri, ſic placet, ſententias, cauſas, & ſubſcriptiones proprias omnes commodare, ut ſynodali judicio aditus claudatur illicitis.

C. IV. ¶ *Secundùm ſuæ conditionis tenorem Apoſtolica valet mutari ſententia.*

Item Gregorius.

APoſtolicæ *f* ſedis ſententia, tanta ſemper conſilii moderatione concipitur, tantæ patientiæ maturitate decoquitur, tantaque deliberationis gravitate profertur, ut retractatione non egeat, nec immutari neceſſarium ducat, niſi fortè ſic prolata ſit, ut retractari poſſit, vel immutanda ſecundùm præmiſſæ tenorem conditionis exiſtat.

a *2. Cor. 10.* b *diſt. 93. diaconus.* c *Vide ſupr. cùm per bellicam 34. q. 1. & 2.* d *Deuſd. p. 1. Pol. l. 4. tit. 20. Anſelm. l. 6. c. 17.* e *al. inaliquo.* f *Deuſd. ibid. Poly. l. 5. tit. 6. Anſelm. l. 2. c. 69.*

¶ *Apud Anſel. & Polyc. citatur ex epiſtola Nicolai Papæ ad Regem Carolum. Extat in codice ſæpè memorato monaſterii Dominicanorum in epiſtola Nicolai, quæ inſcribitur ad Ludovicum Regem, & in altera ejuſdem ad Epiſcopos omnes in regno Ludovici, quæ incipit,* Gaudemus.

C. V. ¶ *A prædeceſſoribus damnatos, eorum ſupplicationibus in priſtinum ſtatum Apoſtolica reformat eccleſia.*

Item Innocentius Papa, *epiſtola 22. ad Epiſcopos Macedoniæ.*

VEniam *a* nunc ad Maximum 1 Photinum, quaſi quoddam thema: & (quod mihi anxium eſt, & difficillimum) majorum meorum revolvam ſententiam [illegible] rat de illo, quoquo pacto (ut ipſi etiam commemoratis) aliquid utique gravius conſtitutum. Verùm, quia id per rumorem falſum, ut aſſeritis, ſubreptum [illegible] & elicitum per inſidias demonſtratis, quia res ad [illegible] tem rediit, veniam nos hanc in tantum vobis [illegible] bus poſt condemnationem more Apoſtolico [illegible] mus: tantiſque veſtris aſſertionibus, vobiſque tam [illegible] nis, tam charis non dare conſenſum, omnibus [illegible] ris durius arbitramur. Pro veſtra ergo approbatione (fratres chariſſimi) & ſententia *ac* poſtulatione, Epiſcopum Photinum habetote (licitum eſt enim ita [illegible] ut deprecamini) & noſtram in melius converſam [illegible] tiam, labore, vel teſtimonio veſtro compotem [illegible] ſuſcipite. Euſtathium verò à me ſæpiſſimè [illegible] tum nolite expectare, ut diaconi gradu [illegible] Sollicitos enim vos pro ſalute libenter audio: [illegible] put, etiam ſi faciendum ſit, non libenter admini[illegible] manum porrigitis, vobiſcum porrigo, cui porrigatis porrigite.

1 ¶ Maximum] *Germana lectio eſt,* Veniam nunc ad maximum quaſi quoddam thema Photinum. *[illegible] nihil eſt mutatum.*

2 ¶ Compotem vobis] *Eadem cauſa fecit, [illegible] Legendum eſt enim,* compotes voti.

C. VI. ¶ *Sententiam Romanæ ſedis in melius commutare licet.*

Item Nicolaus Papa *ad* c *Michaelem Imp. in epiſt. 7.*

SEntentiam *d* Romanæ ſedis non negamus poſſe in melius commutari, cùm aut ſibi ſubreptum [illegible] fuerit, aut ipſi pro conſideratione ætatum, vel [illegible] rum, ſeu gravium neceſſitatum diſpenſatoriè [illegible] ordinare decreverit (quoniam & egregium Apoſtolum Paulum quædam feciſſe diſpenſatoriè legimus, [illegible] ea reprobaſſe dignoſcitur:) quando tamen illa, [illegible] videlicet eccleſia, diſcretiſſima conſideratione [illegible] gerit, non quando ipſa, quæ benè ſunt diffinita, [illegible] voluerit.

1 ¶ Voluerit] *Sic etiam in originali impreſſo: [illegible] mus & Ivo habent,* tenuerit.

C. VII. ¶ *Cujuſq; judicium Apoſtolicæ ſedis auctoritas retractare valet.*

Innocentius *Epiſcopis per Macedoniam conſtitutis, epiſt. 7.*

GRavè *e* non oportuit videri piiſſimis manibus [illegible] ſtris cujuſcunque retractari judicium; quia [illegible] pius exagitata, magis ſplendeſcit in luce: & [illegible] vocata in judicium graviùs, & ſine pœnitentia [illegible] tur. Nam fructus divinus eſt juſtitiam ſæpius [illegible]

C. VIII. ¶ *A prædeceſſoribus depoſiti, à ſucceſſoribus reſtituuntur.*

Item ex libro Pontificali.

a *Poly. l. 5. tit. 6.* b *al. gratia.* c *Item apud [illegible] ad Epiſcopos Galliæ.* d *Anſ. l. 4. c. 71. Ivo p. 5. c. 19.* e *Poly. l. 5. tit. 4. Anſ. l. 2. c. 28.*

Gregorius

GRegorius *a* quartus Theodoſium, quem Eugenius anteceſſor ejus Presbyterii honore privaverat, eccleſiæ Siguinæ conſecravit Epiſcopum. Leontius, dum eſſet Presbyter, depoſitus fuit: ſed poſtea in Antiochia Patriarcha fuit. Miſenum *b* Epiſcopum à Felice Papa damnatum Gelaſius ſucceſſor ejus & communioni reddidit, & eccleſiæ reſtituit ſuæ.

¶ Hæc eadem ordine tantùm mutato habentur ſuprà diſt.50.c. Ioannes Chryſoſtomus. §. Miſenum Epiſcopum. Et caput hoc in pluriſq. vetuſtis Gratiani exemplaribus ponitur ante cap. grave. ſine nomine Paleæ.

C. IX.

SIcut ergo ſententiâ Romanæ ſedis in melius commutari valet, ſic cujuslibet eccleſiæ ſententia, cùm per ſubreptionem data cognoſcitur, rationabiliter revocari poteſt.

QVÆSTIO X.

DE ea verò, quæ ad ſecundas nuptias tranſit, utrum in eadem affinitate conſanguineorum prioris viri remaneat, an ſoboles ex ſecundis nuptiis ſuſcepta conſanguineis prioris viri copulari poſſit, meritò quæritur.

C. I. ¶ *Affinitas in ſuperſtite non deletur.*

De his ita ſcribit Gregorius Papa *Vinerio Caralitano Epiſcopo.*

FRaternitatis *c* veſtræ ſtudioſæ ſagacitati, frater amantiſſime, quas debeo, refero grates. Quoniam quæſiſti, quæ debuiſti, jucundum me reddidiſti. Vnde placidè ad inquiſita reſpondeo. Sedem Apoſtolicam conſulere decreviſti, ſi mulier copula nuptiali extraneo viro conjuncta, cognationi ejus pertineat, ſi eo defuncto cognatio maneat, vel ſi ſub altero viro cognationis vocabula diſſolvantur, vel ſi ſuſceptæ ſoboles poſſint legitimè ad prioris viri cognationis tranſire copulam. Eſt enim verbum Domini validum, & fortè, eſt durabile, eſt immutabile, eſt perſeverabile, non momentaneum, non tranſitorium. Ait enim per ſe ipſa veritas, quæ Deus eſt, & verbum Dei, [Cœlum *d* & terra tranſibunt, verba autem mea non tranſibunt.] Antequam Deus in carne inter homines appareret, eo inſpirante dixit Adam: [Quamobrem *e* relinquet homo patrem ſuum, & matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt duo in carne una.] cui nō contradixit Dominus. Deinde cùm veritas oriretur de terra in terram, & viſibilis *f* in humanitate appareret, interrogatus eſt, ſi licitum eſſet homini uxorem relinquere. Quod prohibens, fieri vetuit: niſi *g* fortè fornicatio excluderet maritalem copulam. Vnde protulit ſtatim in medium eandem ipſam ſententiam, quam ante ſæcula manens cum Patre verbum inſpiraverat Adæ, ipſe confirmans, quod ipſe homo primus protulit. [Quamobrem relinquet homo patrem ſuum, & matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt duo in carne una.] Si una caro fiunt, quomodo poteſt aliquis eorum propinquus pertinere uni, niſi pertineat alteri? Hoc minimè poſſe fieri credendum eſt. Porrò *h* uno defuncto, in ſuperſtite affinitas non deletur: nec alia copula conjugalis affinitatem prioris copulæ ſolvere poteſt. Sed neque alterius conjunctionis ſoboles placet ad affinitatis prioris viri tranſire conſortium: pro eo, quòd verbum Domini validum eſt, & forte: &, ut inquiens dixit Propheta: *i* [Verbum Domini manet *k* in æternum.] Et alius Propheta: *l* [Quoniam ipſe dixit, & facta ſunt, ipſe mandavit, & creata ſunt: ſtatuit ea in æternum, & in ſæculum ſæculi: præceptum poſuit, & non præteribit.] Nam poteſt per verbum ſuum, atque præceptum efficere Deus duos carnem unam, id eſt, maſculum & fœminam: qui innumeram multitudinem utriuſque ſexus non deſtitit ſecum facere unum, ſicut per ſe veritas dixit. [Non pro his tantùm rogo, ſed etiam pro eis, qui credituri ſunt per verbum eorum in me, ut omnes unum ſint, ſicut tu Pater in me, & ego in te, ut ipſi in nobis unum ſint.] Si quis ergo temerario & ſacrilego auſu in defuncto quærit propinquitatem extinguere, vel ſub altero affinitatis vocabulo diſſipare, vel ſuſceptam ſobolem alterius copulæ propinquitati prioris credit legitimè ſociari, hic negat Dei verbum validum eſſe, & forte: & qui tam facilè, & tam velociter quærit diſſolvere, hic non credit verbum Dei in æternum permanere. Confice terram ex quatuor locis magna intercapedine à ſe diſtantibus: & confectam, & conglutinatam finge cujuſcunque figuræ, vel immenſitatis corpus volueris; numquid erit humanum ingenium, quod ipſas quatuor partes ab invicem valeat ſegregare, ut unaquæque per ſe poſſit agnoſci? Sic à quatuor avis duo conficiuntur in unum: & de duobus fit una concreatio. Hanc ſimilitudinem de quatuor elementis, unde concreatus eſt homo, colligere potes; ſi eorum unamquamque ſpeciem, quæ in multis diviſionibus partita eſt, per diſcretas inter ſe partes aſſignaveris. Fit idem in metallis: hoc etiam in liquoribus: probat etiam in coloribus pictor, qui ſequitur arte naturam, colores admiſcendo 1, ex viſibilibus fucis corpora fingens.

1 ¶ Admiſcendo] *In Polycarpo, & apud Anſelmum, unde præcedentia verba ſunt reſtituta, hoc loco ſic legitur,* fucis miſcendo colores, ex inviſibilibus corpora fingens. Sed ne Domini conſtitutio, &c. *multa enim apud ipſos ſequuntur.*

C. II. ¶ *Soboles ex ſecundis nuptiis genita, conſanguineis prioris viri copulari non debet.*

Item Innocentius Papa.

SI cujus patruus, vel avunculus uxoratus obierit, & illa virum alium poſtea duxerit, & filios, filiásve ex illo genuerit, cum his omnibus modis commiſceri prohibemus: quia vir & mulier una caro ſunt.

C. III. ¶ *De eodem.*

Item ex Romana ſynodo.

SI qua mulier ad ſecundas nuptias tranſierit, & ex eis ſobolem genuerit, nullo modo poteſt ad conſortium cognationis viri prioris pertingere.

C. IV. ¶ *De eodem.*

Item Hyginus Papa.

SI *a* qua mulier tranſierit ad ſecundas nuptias, & ex eis prolem habuerit, ipſa proles non poteſt ſe copulare cognationi prioris viri uſque ad quartam generationem.

C. V. ¶ *De eodem.*

Vnde Innocentius Papa.

SI qua mulier ad ſecundas tranſierit nuptias, & filios & filias apud ſecundum maritum genuerit, debere eas nepotibus prioris mariti conjungi, ſancta Romana ſynodus prorſus inhibuit.

CAVSA XXXVI.

FIliam cujuſdam ignorante patre quidam muneribus illexit, & ad convivium invitavit: finito convivio, juvenis virginem oppreſſit. Quo comperto à parentibus juveni traditur puella, ac more nubentium à juvene dotatur, & publicè in uxorem ducitur.

1 Quæritur primò, an ille raptum admiſerit.

2 Secundò an rapta raptori nubere poſſit, patre aſſenſum præſtante.

a diſtinct.50. Ioannes Chryſoſtomus. Bur.l.1.c.233. Ivo in præfatione. Pann.in præfatione c.32. b Suprà diſt.50.c.13. c Hugo de S.Vict.l.2.p.11.Sent.4.diſt.41.Poly.l.6.tit.4.Anſ.l.10.c.53.Ivo p.9.c.38.Pann.l.7.c.68. d Luc.22. e Geneſ.2. f al. inviſibilis. g Matth.14. h al.Nam. i Eſaiæ 40. k al. ſtabit. l Pſal.148.

a Sent.4. diſt.41.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN